

Αθωνική

ΙΕ|ΧΣ
ΝΗ|ΚΑ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2006 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 121

Πολιτεία

ΧΡΙΣΤΟΣ

τό θαῦμα τό ὑπερέχον πάντα νοῦν

Τό νόημα τῆς θυσίας τοῦ Ἀβραάμ ἐγκείται εἰς τό ὅτι οὗτος, ἐν τῷ γήρατι αὐτοῦ, τοσοῦτον προσεκολλήθη εἰς τόν "κατ' ἐπαγγελίαν υἱόν" αὐτοῦ Ἰσαάκ, ὥστε ἡ πρός τόν Θεόν ἀγάπη αὐτοῦ ἀπώλεσε τό πλήρωμα αὐτῆς. Ἴνα καί πάλιν ἡ πρός τόν Θεόν ἀγάπη ἀποβῆ ὁ "ἀκρογωνιαίος λίθος" τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὁ Ἀβραάμ ὤφειλε νά προσφέρῃ θυσίαν: νά σφαγιάσῃ τόν ἡγαπημένον υἱόν. Ὅτε ὅμως ἐσωτερικῶς συνετελέσθη ἡ πράξις αὐτή, τότε ὁ θάνατος τοῦ Ἰσαάκ δέν ἦτο ἀναγκαῖος: Ἡδύνατο οὗτος νά παραμείνῃ πλησίον τοῦ πατρός αὐτοῦ. Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται καί ἐν τῇ ζωῇ τοῦ χριστιανοῦ: Ὅταν τό ἐν ἢ τό ἄλλο πάθος ἀποσπᾷ αὐτόν ἀπό τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά εἶναι ἐτοιμος διά πολλὰς θυσίας. Καί ἐάν ἡ πράξις αὐτή τελειωθῇ ἐσωτερικῶς, τότε τά πάθη ἀποχωροῦν καί ἡ "θυσία" καθίσταται περιττή.

Ὅπως συμβαίνει μετά τοῦ Χριστοῦ: Αὐτός, ὁ μόνος ἀληθινός θεραπευτής, διά τῆς ἐμφάνισσας Αὐτοῦ ἐθλιψε τοὺς πάντας, ὑποδεικνύων εἰς ὅλην τήν ἀνθρωπότητα τήν θανάσιμον ἀσθένειαν αὐτῆς. Διά τοὺς πεπτωκότας υἱούς τῶν ἀνθρώπων οὐδεὶς καί οὐδέν ὑπάρχει φοβερώτερον εἰ μὴ ὁ Χριστός-Ἀλήθεια. Ὁ κόσμος ὅλος φοβεῖται Αὐτόν. Πλείστοι ὅσοι δι' ἀκατανόητου μίσους ἐξαπολύουν κατ' Αὐτοῦ, καί μόνον κατ' Αὐτοῦ, πᾶσαν ὕβριν. Πάντες ὅμως ὅσοι ὄντως δέχονται Αὐτόν ὡς τήν Πρώτην Ἀλήθειαν, κατὰ τήν φυσικήν διά τοὺς ἀνθρώπους ἔξιν πρός τήν Ἀλήθειαν, δέν ἀρνοῦνται νά ἀκολουθήσουν Αὐτόν. Καί τοῦτο σημαίνει ὅτι εἶναι φορεῖς τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ: εἰς τοὺς τοιοῦτους εἶναι ἀναπόφευκτον νά σταυροῦνται ποικιλοτρόπως.

Ὁ Χριστός εἶναι τό θαῦμα τό ὑπερέχον πάντα νοῦν. Εἶναι ἡ παν-τελεῖα ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ τῆς τρισυποστάτου ἀγάπης, ὡσαύτως δέ ἡ φανέρωσις τῶν ἀπέιρων δυνατοτήτων τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς τινα στιγμήν, γνωστήν μόνον εἰς τόν Θεόν, θά ὀδηγηθῶμεν εἰς ἐκεῖνο τό ἀόρατον μεθόριον, ὅπερ κεῖται μεταξύ χρόνου καί αἰωνιότητος. Ἐγγίζοντες τόν πνευματικόν τοῦτον ὀρίζοντα ὀφείλομεν ὀριστικῶς νά προσδιορίσωμεν ἐαυτούς διά τήν ἐπικειμένην εἰς ἡμᾶς αἰωνιότητα: ἢ μετά τοῦ Χριστοῦ ἐξομοιούμενοι πρός Αὐτόν ἢ μακράν Αὐτοῦ. Μετά τήν ἀποφασιστικήν ταύτην καί ἐλευθέραν ἐκλογὴν καί ἡ ὁμοίωσις καί ὁ χωρισμός θά λάβουν χαρακτήρα αἰώνιον. Ἐν τῇ ἐτοιμασίᾳ ἡμῶν πρός αὐτό τό ἀπέιρων σπουδαῖον δι' ἕκαστον ἐξ ἡμῶν γεγονός, ἐν τῇ καθ' ἡμέραν ἡμῶν ζωῇ, πολλάκις θά σαλευώμεθα: Νά ἐκπληρώσωμεν τήν ἐντολήν... ἢ νά συμβιβασθῶμεν πρός τό πάθος ἡμῶν; Ἐν τούτῳ τῷ διά τοῦ βίου ἀγῶνι ἡμῶν ἀποκαλύπτεται εἰς ἡμᾶς βαθμηδόν τό μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, ἐάν ἐξ ἀγάπης πρός Αὐτόν καταστήσωμεν τόν λόγον Αὐτοῦ ὡς τόν μόνον νόμον τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν.

† Πατρός Σωφρονίου

Ἀπό
τὴν
Ε-Ο-ΦΙΛ
τῶν

ΓΕΡΩΝΤΩΝ

✘ Ἀγάπησε τόν Ἐναν γιὰ νά σέ ἀγαπήσουν ὅλοι. Θά σέ ἀγαποῦν ὄχι μόνο οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καί αὐτά τὰ ἄλογα ζῶα, γιὰτί ἡ θεία χάρις βγαίνει ἔξω, ἠλεκτρίζει καί μαγνητίζει ὅ,τι βρεῖ μπροστά της.

✘ Ἡ πίστις ὀδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στό φόβο. Σέ ποιό φόβο; Νά φοβᾶται

τήν ἀμαρτία. Νά φοβᾶται νά μὴ λυπήσῃ τόν Θεό. Ὁ φοβούμενος ταπεινώνεται. Κι ἐκεῖνος πού εἶναι ταπεινός ἔχει μέσα του τό Ἅγιο Πνεῦμα.

† Γέρων Φιλόθεος

✘ Ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει ἐγωισμό δέν ἐλκύει κανέναν. Κι ἂν κάποιον ἐλκύσῃ, αὐτός γρήγορα θ' ἀπομακρυνθῇ. Ὁ πνευματικὸς σύνδεσμος γίνεται ἀδιάλυτος, μόνον ὅταν συναντήσῃ παιδικό πνεῦμα, ἀθωότητα καί ἁγιασμό.

✘ Πρέπει νά ἔχουμε ἀγάπη πρός τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ τή ζωὴ τῆς ψυχῆς μας. Ἀγάπη καί πρός τὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, τὰ ζῶα, τὰ δέντρα, τὰ λουλούδια, τὰ πουλιά καί πάνω ἀπ' ὅλα πρός τόν ἄνθρωπο.

† Γέρων Ἀμφιλόχιος

✘ Ὁ Χριστιανός πρέπει ν' ἀποφεύγῃ τήν ἀρρωστημένη θρησκευτικότητα, τόσο τό αἶσθημα ἀνωτερότητας γιὰ τήν ἀρετὴ του, ὅσο καί τό αἶσθημα κατωτερότητας γιὰ τήν ἀμαρτωλότητά του.

✘ Τό στεφάνι τῆς ἀγάπης μας πρός τοὺς φίλους μας ἔχει ξένα σώματα: ὑπολογισμό, ἀνταπόδοσι, ματαιοδοξία, συναισθηματικὴ ἀδυναμία, ἐμπαθὴ συμπάθεια. Ἐνῶ τό στεφάνι τῆς ἀγάπης μας πρός τοὺς ἐχθρούς εἶναι καθαρὸ.

† Γέρων Πορφύριος

✘ Ἀφοῦ δέν ἔχουμε τήν πανοπλία τοῦ Θεοῦ νά κάνουμε τίς ἀρετές, ἄς ἔχουμε τουλάχιστον τήν ταπεινοφροσύνη.

✘ Ἡ προσευχὴ δέν εἶναι κοπιαστικὸ ἔργο. Εἶναι ἐσωτερικὴ ἐργασία, εἶναι θερμὴ κατάνυξις τῆς ψυχῆς. Χρειάζεται ὅμως ἡ προσευχὴ τὴ νηστεία καί τὴν ἀγρυπνία. Ἡ νηστεία μαραίνει τὰ πάθη καί ἡ ἀγρυπνία τὰ νεκρώνει. Ἡ προσευχὴ δίνει φτερά στὸν ἄνθρωπο. Τὸν ἀνεβάζει στοὺς οὐρανοὺς.

† Γέρων Ἄνθιμος

Τέλεια, βαθειά φιλοσοφημένη είναι ή θρησκεία μας. Τό απλό είναι καί τό πίο πολύτιμο. Έτσι ν' αγωνίζεσθε στήν πνευματική ζωή, απλά, άπαλά, χωρίς βία. Η ψυχή αγιάζεται καί καθαίρεται μέ τή μελέτη τών λόγων τών Πατέρων, μέ τήν άποστήθισι ψαλμών, άγιογραφικών χωρίων, μέ τήν ψαλτική, μέ τήν εύχή.

Δοθείτε, λοιπόν, σ' αυτά τά πνευματικά κι άφήστε όλα τ' άλλα. Στή λατρεία του Θεού μπορούμε νά φθάσουμε εύκολα, άναίμακτα. Είναι δύο δρόμοι πού μās οδηγούν στόν Θεό, ό σκληρός καί κουραστικός μέ τίς άγριες επιθέσεις κατά του κακού καί ό εύκολος μέ τήν αγάπη. Υπάρχουν πολλοί πού διάλεξαν τόν σκληρό δρόμο καί "έχυσαν αίμα, γιά νά λάβουν Πνεύμα", ώσπου έφθασαν σέ μεγάλη άρετή. Έγώ βρίσκω ό τι πίο σύντομος καί σίγουρος δρόμος είναι αυτός μέ τήν αγάπη. Αυτόν ν' ακολουθήσετε κι έσεΐς.

Μπορείτε, δηλαδή, νά κάνετε προσπάθεια νά μελετάτε καί νά προσεύχεσθε καί νά έχετε ώς στόχο νά προχωρήσετε στήν αγάπη του Θεού καί τής Έκκλησίας. Μήν πολεμάτε νά διώξετε τό σκοτάδι από τό δωμάτιο τής ψυχής σας. Άνοιξτε μιά τρυπίτσα, γιά νά έλθη τό φώς, καί τό σκοτάδι θά φύγη. Τό ίδιο ισχύει καί γιά τά πάθη καί τίς αδυναμίες. Νά μήν τά πολεμάτε, αλλά νά τά μεταμορφώνετε σέ δυνάμεις, περιφρονώντας τό κακό. Νά καταγίνεσθε μέ τά τροπάρια, τούς κανόνες, τή λατρεία του Θεού, τόν θεϊο έρωτα. Όλα τ' άγια βιβλία τής Έκκλησίας μας, ή Παρακλητική, τό Ώρολό-

γιο, τό Ψαλτήρι, τά Μηναια, περιέχουν λόγια άγια, έρωτικά πρós τόν Χριστό μας. Νά τά διαβάσετε μέ χαρά καί αγάπη καί αγαλλίασι. Όταν δοθήτε σ' αυτή τήν προσπάθεια μέ λαχτάρα, ή ψυχή σας θ' αγιάζεται μέ τρόπο άπαλό, μυστικό, χωρίς νά τό καταλα-

βαίνετε.

Οί βίοι τών Άγίων, καί πίο πολύ ό βίος του Άγίου Ιωάννου του Καλυβίτου, μου έκαναν έντύπωσι. Οί Άγιοι είναι φίλοι του Θεού. Όλη τήν ήμέρα μπορείτε νά έντρυφάτε καί ν' άπολαμβάνετε τά κατορθώματά τους καί νά μιμησθε τόν βίο τους. Οί Άγιοι έχουν δοθή έξ ολοκλήρου στόν Χριστό.

Μέ αυτή τή μελέτη σιγά σιγά θ' άποκτήσετε τήν πραότητα, τήν ταπεινώσι, τήν αγάπη καί ή ψυχή σας θά αγαθύνεται. Νά μή διαλέγετε άρνητικούς τρόπους γιά τή διόρθωσί σας. Δέν χρειάζεται ούτε τόν διά-

βολο νά φοβάσθε, ούτε τήν κόλασι, ούτε τίποτα. Δημιουργούν αντίδρασι. Έχω κι έγώ μιά μικρή πείρα σ' αυτά. Ό σκοπός δέν είναι νά κάθεσθε, νά πλήττετε καί νά σφίγγεσθε, γιά νά βελτιωθήτε. Ό σκοπός είναι νά ζητε, νά μελετάτε, νά προσεύχεσθε,

νά προχωράτε στήν αγάπη, στήν αγάπη του Χριστού, στήν αγάπη τής Έκκλησίας.

Αυτό είναι τό άγιο καί ώραϊο, πού

εύφραίνει καί άπαλλάσσει τήν ψυχή από κάθε κακό, ή προσπάθεια νά ένωθι κάποιος μέ τόν Χριστό. Ν' αγαπήσει τόν Χριστό, νά λαχταρήσει τόν Χριστό, νά ζή έν τῷ Χριστῷ, σάν τόν Άπόστολο Παύλο πού

έλεγε: "Ζῶ δέ ούκέτι έγώ, ζῆ δέ έν έμοί Χριστός". Αυτό πρέπει νά είναι ό στόχος σας καί ή επιδίωξι σας. Οί άλλες προσπάθειες νά είναι μυστικές, κρυμμένες. Έκείνο πού

θά πρέπη νά κυριαρχή είναι ή αγάπη στόν Χριστό. Αυτό νά ύπάρχη μέσα στό μυαλό, στή σκέψι, στή φαντασία, στή βούλησι καί στήν καρδιά σας. Αυτή ή

προσπάθεια νά είναι πίο έντονη, πώς θά μπορέσετε νά συναντήσετε τόν Χριστό, πώς θά ένωθιτε μα-

ζί Του, πώς θά Τόν ένστερνωσθήτε μέσα σας.

Τίς αδυναμίες άφήστε τις όλες γιά νά μήν παίρνη είδησι τό αντίθετο πνεύμα καί σās βουτάει καί σās καθλώνει καί σās βάζει στή στενοχώρια. Νά μήν κάνετε καμμία προσπάθεια ν' άπαλλαγίτε άπ' αυτές.

ΑΓΑΠΗ

ό καλύτερος

τρόπος

ΑΓΙΑΣΜΟΥ

Ν' αγωνίζεσθε με απαλότητα και απλότητα, χωρίς σφιξιμο και άγχος. Μή λέτε: "Τώρα θά σφιχτώ, θά κάνω προσευχή ν' αποκτήσω αγάπη, νά γίνω καλός κ.λπ.". Δέν είναι καλό νά σφίγγεσαι και νά πλήττης, γιά νά γίνης καλός. Έτσι θ' αντιδράσετε χειρότερα. Όλα νά γίνωνται μέ απαλό τρόπο, άβιαστα και έλεύθερα. Ούτε νά λέτε: "Θεέ μου, άπάλλαξέ με άπ' αυτό", παραδείγματος χάριν, τόν θυμό, τή λύπη. Δέν είναι καλό νά προσευχόμαστε ή και νά σκεπτόμαστε τό συγκεκριμένο πάθος· κάτι γίνεται στην ψυχή μας και μπλεκόμαστε άκόμη περισσότερο. Ρίξου με όρμή, γιά νά νικήσης τό πάθος και θά δής τότε πώς θά σ' άγκαλιάση, θά σέ σφίξη και δέν μπορέσης τίποτα νά κάνης.

Μήν πολεμάτε άπ' ευθείας τόν πειρασμό, μήν παρακαλήτε νά φύγη, μή λέτε: "Πάρ' τον Θεέ μου!". Τότε του δίνετε σημασία κι ό πειρασμός σφίγγει. Γιατί παρ' όλο πού λέτε, "πάρ' τον, Θεέ μου", βασικά τόν θυμάστε και τόν υποθάλπετε περισσότερο.

Ή διάθεσι γιά άπαλλαγή, βέβαια, θά ύπάρχη, αλλά θά είναι πάρα πολύ μυστική και λεπτή, χωρίς νά φαίνεται. Θά γίνεται μυστικά. Θυμηθείτε εκείνο πού λέγει ή Άγία Γραφή: "Μή γνώτω ή άριστερά σου τί ποιεί ή δεξιά σου". Όλη ή δύναμι σας νά στρέφεται στην αγάπη του Θεού, στη λατρεία Του, στην προσκόλλησι σ' Αυτόν. Έτσι ή άπαλλαγή άπό τό κακό και τίς άδυναμίες θά γίνεται μυστικά, χωρίς νά παίρνετε είδησι, χωρίς κόπο.

Αυτή τήν προσπάθεια κάνω κι εγώ. Βρήκα ότι είναι ό καλύτερος τρόπος άγιασμού, αναίμακτος. Καλύτερα, δηλαδή, νά ρίχνωμαι στην αγάπη, μελετώντας τούς κανόνες, τά τροπάρια, τούς ψαλμούς. Αυτή ή μελέτη και ή έντρύφηση, χωρίς νά τό καταλάβω, πηγαίνει τόν νοϋ μου προς τόν Χριστό και γλυκαίνει τήν καρδιά μου. Συγχρόνως, προσεύχομαι άνοιγοντας τά χέρια μέ λαχτάρα, μέ αγάπη, μέ χαρά και ό Κύριος μέ ανεβάζει στην αγάπη Του. Αυτός είναι ό σκοπός τής ζωής μας, νά φθάσωμε εκεί. Τί λέτε, αυτός ό δρόμος δέν είναι αναίμακτος; Υπάρχουν και πολλοί άλλοι τρόποι, όπως, γιά παράδειγμα, νά θυμάσαι τόν θάνατο, τήν κόλασι, τόν διάβολο. Έτσι άπό φόβο και ύπολογισμό άποφεύγεις τό κακό. Έγώ ό ελάχιστος δέν εφάρμοσα στη ζωή μου αυτούς τούς τρόπους πού κουράζουν, φέρνουν αντίδρασι και πολλές φορές αντίθετο αποτέλεσμα.

Ή ψυχή, κι όταν μάλιστα είναι ευαίσθητη, ευφραίνεται στην αγάπη κι ένθουσιάζεται, ένδυναμώνεται και μετασηματίζει και μεταποιεί και μεταστοιχειώνει όλα τά άρνητικά και τά άσχημα...

Βίος και Λόγοι

Γέροντος Πορφυρίου Κουσοκαλιβίτου

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

στην

ΑΓΝΟΤΗΤΑ

Δύο συνασκηταί αγωνίζονταν στην έρημο τής Θηβαΐδος. Μά ήταν νέοι και άπειροι και ό διάβολος τούς έστηνε ένα σωρό παγίδες.

Κάποτε ό πιό νέος πολεμήθηκε πολύ δυνατά στη σάρκα. Αυτό τόν έκανε νά χάση τήν ψυχραιμία του και τήν ύπομονή του και μία μέρα είπε άποφασιστικά στον άδελφό του.

- Δέν άντέχω πιά, θά γυρίσω πίσω στον κόσμο.

Ό μεγαλύτερος πάλι, καταστενοχωρημένος γιά τόν πειρασμό πού βρήκε τόν άδελφό του, προσπαθούσε νά τόν συγκρατήσει.

- Δέν θά σ' αφήσω νά φύγης άπ' εδώ, του έλεγε, νά χάσης όλους σου τούς κόπους και τήν άγνότητά σου.

"Ό,τι και νά έλεγε, όμως, δέν κατάφερνε νά τόν πείση ν' αλλάξη γνώμη.

- Δέν κάθομαι, έπέμενε ό νέος, θά φύγω, θά τά δοκιμάσω όλα και ύστερα βλέπομε. "Αν θέλεις, έλα μαζί μου και γυρίζομε πάλι πίσω και οι δύο ή μένω γιά πάντα στον κόσμο.

Ό μεγαλύτερος άδελφός τότε, μή ξέροντας τί νά κάνη, πήγε νά συμβουλευθή ένα Γέροντα γείτονά τους.

- Πήγαινε μαζί του, τόν προέτρεψε εκείνος, όταν άκουσε όλη τήν ύπόθεσι. Ό Θεός, γιά χάρι σου, ελπίζω πώς δέν θά τόν αφήση νά ζημιωθή.

"Έτσι ξεκίνησαν οι δύο συνασκηταί μαζί, νά κατεβούν στην πόλι. Καθώς όμως πλησίαζαν, εκείνος, πού έπειράζετο, είπε ξαφνικά στον άδελφό του:

- "Ας ύποθέσωμε πώς έκανα τήν έπιθυμία μου. Τί κέρδισα μέ τουτο; Έλα, αδελφέ μου, νά γυρίσωμε πίσω στην ήσυχία μας.

Ό μεγαλύτερος άδελφός τόν κοίταζε σαστισμένος και δέν τολμούσε νά πιστέψη αυτά πού άκουγε. "Υστερα θυμήθηκε τά λόγια του άγιου Γέροντα: "Θά ιδή ό Θεός τόν κόπο σου και δέν θά τόν αφήση νά βλαβή".

Και πράγματι, ό άδελφός είχε ανακουφισθή άπό τόν δυνατό πόλεμο κι έγύρισαν ευχαριστημένοι και οι δύο στα κελλιά τους.

Τό προορατικό χάρισμα του Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κωνσταμονίτου Παπα-Φιλάρετου, τό ὑπόλογιζαν σοβαρά ὅσοι γνώριζαν ἀπό κοντά τόν Γέροντα.

Αὐτό φαίνεται τουλάχιστον ἀπό τό ἀκόλουθο περιστατικό: Στήν Ἱερά Μονή Κωνσταμονίτου μόναζε ἕνας νεαρός,

πού εἶχε θεῖο (πρῶτο ἐξάδελφο τοῦ πατέρα του) τόν Μοναχό Ἰωάσαφ, στό κελλί Ραβδούχου τῶν Καρυῶν. Ὁ θεῖος ἐρχόταν κατ' ἐπανάληψι στό Μοναστήρι καί παρακαλοῦσε τόν ἀνηψιό, νά πάη κοντά του στίς Καρυές, γιά νά τόν βοηθήσῃ στήν ἀναστήλωσι τοῦ κελλιοῦ.

Ὁ νεαρός Κωνσταμονίτης δίσταζε, ἀλλά τελικά ὑπεχώρησε στίς ἐπίμονες παρακλήσεις. Συμφώνησαν λοιπόν νά πάη ὁ θεῖος στήν πανηγυρι τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης, ὅποτε, κατά τήν διάρκεια τῆς ἀγρυπνίας, θά ἔφευγαν κρυφά. Καί ἐνῶ, μέχρι τότε, ὁ νεαρός ἀνηψιός εἶχε τήν σωτήρια μοναχική συνήθεια νά ἐξομολογῆται ὅλους τούς λογισμούς του στόν Παπα-Φιλάρετο (πρῖν ἀκόμη ἐκεῖνος γίνῃ Ἡγούμενος), αὐτόν τόν φοβερό λογισμό ἀπέφυγε νά τόν ἀναφέρῃ.

Ἦρθε ἡ παραμονή τῆς ἐορτῆς. Τό Μοναστήρι ἐτοιμάσθηκε γιά τήν πανηγυρική ἀγρυπνία. Ἀπό τίς Καρυές ξεκίνησε καί ὁ θεῖος ἐπάνω σ' ἕνα ὑποζύγιο, πού διακρινόταν γιά τήν ἡμερότητά του. Καί ὅμως, ἐκεῖνο τό ἀπόγευμα, τό μουλάρι δυστρόπησε καί τόν πέταξε κάτω! Ἐφθασε, λοιπόν, ὁ Πατήρ Ἰωάσαφ στήν Μονή μέ τραύματα στό πρόσωπο. Ὁ ἀνηψιός του ἔσπευσε νά τόν περιθάλψῃ. Τοῦ καθάρισε

Ἀπόπειρα Ἀπαγωγῆς

τό πρόσωπο ἀπό τά αἵματα, ἀλλά τά σημάδια παρέμεναν.

Τήν χαραυγή, θεῖος καί ἀνηψιός ἔσπευσαν στήν Ἐκκλησία, γιά τόν ὄρθρο.

Ὅταν ὁ ὄρθρος ἐφθασε περίπου στή μέση, μετά τόν "πολυέλεο", ὁ Παπα-Φιλάρετος, πού εἶχε ἀντιληφθῇ τόν τραυματισμένο ἐπισκέπτη,

τόν πλησίασε μέ διακριτικότητα καί τοῦ εἶπε:

- Γέροντα, μπορούμε νά βγοῦμε ἐξω στόν νάρθηκα, γιάτί κάτι θέλω νά σοῦ πῶ;

- Εὐχαρίστως, τοῦ ἀπήντησε χωρίς νά διστάσῃ οὔτε στιγμή ὁ Πατήρ Ἰωάσαφ.

Καί πράγματι καί οἱ δύο Μοναχοί βγήκαν ἐξω ἀπό τήν ἐκκλησία.

- Γιατί ἦρθες στό Μοναστήρι μας, ἐρώτησε μέ πραότητα τόν ἐπισκέπτη ὁ Παπα-Φιλάρετος.

- Δέν ἔχετε πανηγύρι; Γι' αὐτό ἦρθα, ὅπως ὅλος ὁ κόσμος, ἀπήντησε, χωρίς νά τά χάσῃ, ὁ Πατήρ Ἰωάσαφ.

- Δυστυχῶς, δέν ἦρθες γι' αὐτό, τόν παρετήρησε αὐστηρά ὁ Γέροντας. Ἦρθες γιά νά πάρῃς τό καλογέρι! Πρόσεξε καλά. Ἄν ἔρθῃς γιά δεύτερη φορά καί ἐπιμένῃς, τό μουλάρι θά σέ σκοτώσῃ.

Ὁ Πατήρ Ἰωάσαφ ἔμεινε ἀναυδος! Μόλις συνήλθε καί βρῆκε κατάλληλη εὐκαιρία εἶπε τή στιχομυθία καί τήν πρόρρησι στόν ἀνηψιό του. Κι ἐκεῖνος τοῦ ἀπήντησε:

- Ἄν ὁ Παπα-Φιλάρετος ἔτσι σοῦ προφήτευσε, μήν τολμήσῃς, θεῖε μου, νά ξαναπατήσῃς ἐδῶ γιά νά μέ πάρῃς.

Φιλάρετος Κωνσταμονίτης

Αθωνική

πολιτεία

ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΙΕΡΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μοναχός Σίμων - Κωνσταντίνος Μπούκας

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Παναγιώτης Νταλακούρας
Κυρίλλου Λουκάρεως 6 114 71 ΑΘΗΝΑ - τηλ. 210-6447.903
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 17.6 Ε. κωδ. ταχ. 2777

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΑΘΗΝΑ 14
Αριθμός Λόγους
4 93 9

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ